

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Sripatum University

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีปทุม
ว่าด้วยการสอบสวนผู้ปฏิบัติงาน
พ.ศ. 2552

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนผู้ปฏิบัติงาน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34 (2) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 ประกอบกับข้อ 19 แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานและผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2549 โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในการประชุมครั้งที่ 6/2551 เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2551 มหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีปทุม ว่าด้วยการสอบสวนผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีปทุม ว่าด้วยการสอบข้อเท็จจริงผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. 2550 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศอื่นใด ที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีปทุม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีปทุม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการผู้ทำหน้าที่ดำเนินการสอบสวนผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งบรรจุเป็นบุคลากรและรับเงินค่าจ้างจากมหาวิทยาลัยศรีปทุมประเภทอาจารย์ เจ้าหน้าที่และพนักงาน

ข้อ 5 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

บางเขน	: 61 ถนนพหลโยธิน แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900	โทร. 0-2579-1111, 0-2561-2222 โทรสาร 0-2561-1721	www.spu.ac.th
วิทยาเขตอู่ทอง	: 79 ถนนบางนา-ตราด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 20000	โทร. 0-3874-3690-703 โทรสาร 0-3827-6590	www.east.spu.ac.th
วิทยาเขตพญาไท	: 979 SM Tower ชั้น 17 ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400	โทร. 0-2298-0181-3 โทรสาร 0-2298-0185	www.spu.ac.th
BANGKOK	: 61 Phaholyothin Rd, Jatujak, Bangkok Thailand 10900	Tel. 0-2579-1111, 0-2561-2222 Fax. 0-2561-1721	
CHONBURI CAMPUS	: 79 Bangna-Trad Rd, Klongtamu, Muang, Chonburi Thailand 20000	Tel. 0-3874-3690-703 Fax. 0-3827-6590	
PHAYATHAI CAMPUS	: 979 SM Tower, Floor 17, Phaholyothin Rd, Payathai, Bangkok Thailand 10400	Tel. 0-2298-0181-3 Fax. 0-2298-0185	

ข้อ 6 เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนผู้ปฏิบัติงานซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดตามข้อ 17 และข้อ 18 แห่ง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีปทุม ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานและผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2549 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีปทุม ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

หมวด 1

วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนกรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ 7 เมื่อมีการกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดประพฤติหรือปฏิบัติไม่ชอบโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา อธิการบดีควรพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีตามที่กล่าวหาว่านั้น ถ้าเป็นความจริง จะเป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าตามข้อเท็จจริงที่กล่าวหาไม่อาจปรับบทเป็นความผิด กรณีไม่มีมูลที่จะกล่าวหาว่าผู้ใดนั้นกระทำผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้

ข้อ 8 เมื่อมีการกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา แต่เป็นการกล่าวหาโดยไม่ระบุพยานหลักฐาน ไม่ชี้ช่องที่จะให้สืบหาพยานหลักฐาน หรือกล่าวหาเลื่อนลอยไม่ระบุกรณีแวดล้อม อธิการบดีควรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้กล่าวหา เมื่อสอบถามแล้วไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติมและพิจารณาในเบื้องต้นเห็นว่า กรณีไม่มีมูลเพียงพอที่จะกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาว่านั้นกระทำผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้

ข้อ 9 เมื่อมีการกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาและระบุพยานหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้งให้อธิการบดีดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ทันที หากกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิด เช่น อธิการบดีตรวจพบพฤติการณ์น่าสงสัย แต่ยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้อธิการบดีรีบดำเนินการสืบสวน

ข้อ 10 กรณีที่เป็นการกล่าวหาโดยไม่ปรากฏตัวผู้กล่าวหา เช่น กล่าวหาโดยบัตรสนเท่ห์ให้รับพิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้นและในกรณีที่รับพิจารณาก็ให้อธิการบดีรีบดำเนินการสืบสวน

ข้อ 11 กรณีที่อธิการบดีพิจารณาในเบื้องต้นแล้วสั่งดำเนินการสอบข้อเท็จจริงได้ทันที โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนก่อน ได้แก่ กรณีที่มีการกล่าวหาว่ามีพยานหลักฐานในเบื้องต้นส่งประกอบการกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิด โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว หรือกรณีที่เป็นการกล่าวหาโดยหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้มีการตรวจสอบ สืบสวน หรือสอบสวนมาก่อนแล้ว และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ทันที

ข้อ 12 การสืบสวนเป็นการสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดหรือไม่ โดยอธิการบดีจะทำการสืบสวนเองหรือมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาสืบสวนหรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสืบสวนก็ได้ ถ้าอธิการบดีพิจารณาเห็นว่ามิมีมูลการกระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป ถ้าอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าไม่มีมูลการกระทำความผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่อง

ข้อ 13 การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่อธิการบดีเห็นสมควร

การสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ไม่อยู่ในข้อบังคับที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน อธิการบดีจะสอบสวนเอง มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาสอบสวนหรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก็ได้

หมวด 2

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน

ข้อ 14 ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานถูกกล่าวหาเรื่องใดและอธิการบดีได้ดำเนินการพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามหมวด 1 แล้ว ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยประธานกรรมการ ซึ่งต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา กรรมการอย่างน้อยอีกสามคนและเลขานุการคณะกรรมการหนึ่งคน ซึ่งจะเป็นกรรมการด้วยหรือไม่ก็ได้

ข้อ 15 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการต้องระบุชื่อ ตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ตลอดจนชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ ทั้งนี้ ให้ออกคำสั่งตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ให้อธิการบดีแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ถูกกล่าวหาและคณะกรรมการทราบ พร้อมสำเนาคำสั่งโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามรับสำเนาในต้นฉบับคำสั่งภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ออกคำสั่ง หากผู้รับไม่ยอมลงนามก็ให้วางสำเนาคำสั่งต่อหน้าผู้ขึ้น ในกรณีไม่สามารถส่งสำเนาคำสั่งได้ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้วางหรือปิดสำเนาคำสั่งนั้น ณ ที่ทำงานของผู้ขึ้นในมหาวิทยาลัย และเมื่อเวลาล่วงพ้นไปแล้ว 3 วันทำการ ก็ให้ถือว่าผู้ขึ้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว ให้ผู้ส่งคำสั่งบันทึกผลการส่งคำสั่งดังกล่าว พร้อมรายละเอียดแล้วเสนอรายงานให้อธิการบดีทราบ

การแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคสอง ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเหตุแห่งการคัดค้านประธานกรรมการ กรรมการหรือเลขานุการการสอบสวนและสิทธิในการยื่นคัดค้านตามที่กำหนดในข้อ 17

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการเรียกประชุมคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ามีประเด็นข้อกล่าวหาที่ข้อ อย่างไรบ้างและให้วางแนวทางในการ

สอบข้อเท็จจริง พยานหลักฐานทั้งเอกสารและพยานบุคคล รายละเอียดของพฤติการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง ที่กล่าวหา เพื่อให้การสอบข้อเท็จจริงได้ความจริงและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ภายในกำหนดเวลาตามข้อ 19

ข้อ 16 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ ทั้งหมด เว้นแต่การประชุมตามข้อ 21 หรือข้อ 23 จะต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 17 ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านบุคคลผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการหรือ เลขานุการ โดยต้องอ้างถึงเหตุที่อาจจะทำให้การสอบข้อเท็จจริงไม่ได้รับความจริงหรือเสียความยุติธรรมไป อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้คือ

- (1) เป็นผู้ที่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำความผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
- (2) เป็นผู้ที่ผลประโยชน์หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ทำการสอบสวน
- (3) เป็นผู้ที่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกสอบสวน
- (4) เป็นคู่สมรสหรือญาติที่เกี่ยวข้องเป็นบุพการีหรือเป็นผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา กับฝ่ายผู้กล่าวหา

ให้ผู้คัดค้านที่ถูกสอบสวนทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิการบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่งการ แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือนับแต่วันทราบเหตุแห่งการคัดค้านดังกล่าว โดยต้องแสดงเหตุผลที่คัดค้านมาด้วย ว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความจริงหรือเสียความยุติธรรมอย่างไร

ให้อธิการบดีพิจารณาคำคัดค้านดังกล่าว แล้วมีคำสั่งยกคำคัดค้านนั้น หรือมีคำสั่งให้กรรมการที่ ถูกคัดค้านพ้นจากตำแหน่งและแต่งตั้งกรรมการคนใหม่ขึ้นแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง แล้วแจ้งให้ผู้ถูก คัดค้านและผู้คัดค้านทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ 14 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการดังกล่าว ย่อมไม่กระทบกระเทือนถึงผลการสอบ ข้อเท็จจริงที่กรรมการผู้นั้นได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 18 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เรียกผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือเรียกเอกสารหลักฐาน ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของบุคคลดังกล่าวมาตรวจสอบหรือใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการ สอบสวน

(2) ค้นหาความจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา

(3) กรณีการสอบสวนมีข้อบ่งชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลกระทำความผิดในเรื่องอื่นด้วยนอกจากข้อที่ถูกกล่าวหาหรือสอบสวน หรือหากการสอบข้อเท็จจริงพาดพิงไปถึงผู้อื่นว่ามีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำความผิดในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้ประธานกรรมการรับรายงานให้อธิการบดีทราบโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(4) หากผลการสอบสวนปรากฏว่ามีมูลเป็นความผิดทางอาญาหรือทางแพ่ง หรือทั้งทางอาญาและทางแพ่งด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่รายงานเสนอให้อธิการบดีทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการทางกฎหมายต่อไป

(5) ให้รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยในการสอบสวนลงโทษทางวินัยด้วย

(6) ให้ทำบันทึกเป็นหนังสือรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการในแต่ละครั้งที่ทำการสอบข้อเท็จจริงตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(7) ให้ทำรายงานแสดงรายละเอียดผลการสอบสวนและสรุปผลการสอบสวนว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดอย่างไรหรือไม่ โดยต้องมีพยานหลักฐานและเหตุผลประกอบ ถ้าปรากฏว่าได้มีการกระทำความผิดให้ระบุว่าเป็นความผิดฐานใดและสมควรได้รับโทษสถานใด แล้วเสนอต่ออธิการบดี

ข้อ 19 ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนและกำหนดเวลาดังนี้

(1) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ 15 บรรคหนึ่ง แจ้งข้อกล่าวหาตาม ข้อ 20 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา และประชุมพิจารณาว่าพยานหลักฐานเท่าที่รวบรวมในเบื้องต้นมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าเป็นกรณีมีมูลตามข้อ 21 หรือไม่ ตลอดจนสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานที่นำมาหักล้างแก้ข้อกล่าวหา ทำรายงานผลการสอบสวนและการเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออธิการบดีตามข้อ 24

(2) ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการรายงานเหตุแห่งความจำเป็นนั้นเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่ออธิการบดี ก่อนวันครบกำหนดเวลาดังกล่าวให้อธิการบดีสั่งขยายเวลาในการสอบสวนได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่รวมแล้วไม่เกินสองครั้ง หากมีการขยายเวลารั้งต่อไป ต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

ข้อ 20 ให้คณะกรรมการเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบและแจ้งข้อกล่าวหาโดยดำเนินการอธิบายตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ก่อนจะเริ่มทำการสอบสวนต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้ และสิทธิในการอ้างและหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ รวมทั้งสิทธิในการนำพยานความหรือที่ปรึกษาเข้ารับฟังการสอบสวน

(2) เมื่อได้ดำเนินการตาม (1) แล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการซักถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่อย่างไร และให้บันทึกคำให้การนั้นไว้ตามแบบ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมให้การก็ให้บันทึกไว้เช่นกัน

(3) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้การเป็นหนังสือ ให้ยื่นคำให้การต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาเจ็ดวันทำการ กรณีให้การด้วยวาจาก็ให้คณะกรรมการบันทึกคำให้การนั้นไว้ คณะกรรมการต้องอ่านบันทึกคำให้การนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาฟังและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การก็ให้คณะกรรมการบันทึกหมายเหตุไว้เป็นหลักฐาน

(4) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุแห่งการกระทำผิดนั้นไว้ ในกรณีดังกล่าวคณะกรรมการอาจยุติการสอบสวนก็ได้ หรือหากคณะกรรมการเห็นเป็นการสมควรเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด อาจจะมีการสอบสวนต่อไปก็ได้ แล้วให้ดำเนินการตามข้อ 23 และข้อ 24 ต่อไป

(5) ให้คณะกรรมการบันทึกคำให้การพยานไว้เป็นหนังสือตามแบบ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(6) คณะกรรมการต้องอ่านบันทึกคำให้การให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานฟัง และให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกคำให้การนั้น ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่ยอมลงลายมือชื่อให้คณะกรรมการบันทึกหมายเหตุไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 21 เมื่อคณะกรรมการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ให้ประชุมปรึกษากันเพื่อสรุปข้อเท็จจริงเบื้องต้นและมีมติว่าพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่มีมูลตามข้อกล่าวหาหรือไม่ ต่อจากนั้นให้ดำเนินการตามวรรคสองต่อไป

หากคณะกรรมการเห็นว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งมีมูลความจริงตามที่กล่าวหา ให้คณะกรรมการเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบ โดยสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือมาให้ถ้อยคำ โดยผู้ถูกกล่าวหาสิทธิในการอ้างพยานหลักฐานและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ต่อจากนั้นให้คณะกรรมการดำเนินการข้อเท็จจริงตามข้อ 22 ต่อไป

ข้อ 22 หากการสอบสวนเป็นกรณีมีมูลตามข้อ 21 ห้ามมิให้บุคคลอื่นที่มิใช่คณะกรรมการหรือนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาเข้าร่วมทำการสอบสวน การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้คณะกรรมการบันทึกถ้อยคำของผู้นั้นไว้ตามแบบ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้คณะกรรมการซักถามข้อเท็จจริงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานหรือให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานเล่าเรื่องราวที่รู้เห็นให้ฟังและให้

คณะกรรมการหรือเลขานุการบันทึกไว้แล้วอ่านบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานฟัง เสร็จแล้วให้คณะกรรมการและผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานลงลายมือชื่อในบันทึกทุกแผ่น หากบุคคลผู้นั้นไม่ยอมลงลายมือชื่อก็ให้คณะกรรมการบันทึกไว้เป็นหลักฐานและลงลายมือชื่อไว้ด้วย

ข้อ 23 เมื่อคณะกรรมการได้ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้เรียกประชุมเพื่อพิจารณาปรึกษาและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่

ก่อนลงมติ ให้ประธานคณะกรรมการสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของฝ่ายที่กล่าวหาและฝ่ายที่ถูกกล่าวหาเท่าที่ปรากฏโดยย่อ แล้วให้คณะกรรมการแสดงความเห็นพร้อมกับลงมติที่ละคนว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดหรือไม่อย่างไร การลงมติกรรมการคนใดจะงดออกเสียงก็ได้ แต่ให้ประธานคณะกรรมการลงมติเป็นคนสุดท้าย

ข้อ 24 เมื่อคณะกรรมการได้ประชุมพิจารณาและมีมติตามข้อ 23 แล้ว ให้ทำการสรุปสำนวนผลการสอบสวนพร้อมความเห็นนำเสนอต่ออธิการบดี หากประธานกรรมการหรือกรรมการคนหนึ่งคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งเป็นหนังสือแยกต่างหาก โดยให้แนบรวมเข้าไว้ต่อท้ายของรายงานผลการสอบสวนนั้น รายงานผลการสอบสวนต้องมีสาระสำคัญโดยย่อดังนี้

(1) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่าเป็นอย่างไรบ้าง ผู้ถูกกล่าวหาให้การอย่างไร กรณีให้การรับสารภาพให้พิจารณาว่ารับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐานหรือเพราะเหตุอื่นใด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาโทษต่อไป

(2) การวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่นำมาหักล้างแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ว่าควรรับฟังพยานหลักฐานใด เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลใด

(3) มติอันเป็นความเห็นของคณะกรรมการเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่ได้กระทำความผิดอย่างไร ถ้ากระทำความผิดให้ระบุว่าควรรับโทษสถานใด ตามข้อ 25

รายงานผลการสอบสวนให้ทำตามแบบ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 25 การลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้ลงโทษตามข้อ 32 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีปทุม ว่าด้วยการบริหารบุคคล พ.ศ. 2550

ข้อ 26 การลงโทษผู้ปฏิบัติงานให้ทำเป็นคำสั่ง โดยทำเป็นหนังสือ

ข้อ 27 เมื่ออธิการบดีได้รับสำนวนผลการสอบสวนตามข้อ 24 แล้ว ให้พิจารณาสำนวนผลการสอบสวนนั้น แล้วให้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมคำสั่งลงโทษ (ถ้ามี) หนึ่งชุดโดยเร็ว

หมวด 3

การอุทธรณ์

ข้อ 28 ผู้ถูกสั่งลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้ยื่นอุทธรณ์โดยให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามข้อ 25 ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง ดังนี้

(1) ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ หรือคงบำเหน็จความดีความชอบประจำปี ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อสภามหาวิทยาลัย

(2) ผู้ถูกลงโทษบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่จ่ายเงินชดเชย ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานประจำมหาวิทยาลัย

ข้อ 29 เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะขอตรวจหรือคัดสำเนารายงานผลการสอบข้อเท็จจริงและคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือพยานเอกสารอื่นใดนั้น ให้อยู่ในอำนาจดุลพินิจของอธิการบดีในการที่จะอนุญาต ทั้งนี้ ให้พิจารณาอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความปลอดภัยของพยาน

หมวด 4

การสั่งพักงาน

ข้อ 30 เมื่ออธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดและเห็นว่าทำให้ผู้ถูกสอบสวนปฏิบัติหน้าที่ต่อไปในระหว่างการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นจะเกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย อธิการบดีอาจสั่งพักงานผู้นั้นชั่วคราวได้ไม่เกิน 7 วัน โดยให้ได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของค่าจ้างที่ได้รับอยู่ก่อนพักงานจนกว่าการสอบข้อเท็จจริงจะเสร็จสิ้น

เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น หากปรากฏว่าผู้ถูกพักงานอยู่ระหว่างสอบสวนไม่มีความผิด ให้มหาวิทยาลัยจ่ายค่าจ้างส่วนที่เหลือทั้งหมดคืนให้กับผู้ปฏิบัติงานผู้ถูกสอบสวนพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี

หมวด 5

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ 31 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดซึ่งเป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง อธิการบดีจะลงโทษโดยไม่สอบสวนหรือคงการสอบสวนก็ได้ ในกรณีต่อไปนี้

31.1 กรณีกระทำความผิดอย่างไม่ร้ายแรง

- (1) กระทำความผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิดและเห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดแล้ว
- (2) กระทำความผิดอย่างไม่ร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่ออธิการบดี หรือให้อัยการรับสารภาพต่อคณะกรรมการและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

31.2 กรณีกระทำความผิดอย่างร้ายแรง

- (1) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (2) ละทิ้งหน้าที่การงานติดต่อกันเป็นเวลานานเกิน 3 วันทำการ และอธิการบดีได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบหรือระเบียบของมหาวิทยาลัย
- (3) ได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่ออธิการบดีหรือให้อัยการรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

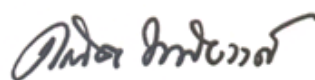
หมวด 6

เบ็ดเตล็ด

ข้อ 32 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดดำเนินการไม่ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ ถ้าการสอบสวนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้การสอบข้อเท็จจริงตอนนั้นมีสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม อธิการบดีจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ 33 การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยกัน ถ้าวันสุดท้ายของระยะเวลาเป็นวันหยุดทำการของมหาวิทยาลัย ให้นับวันเริ่มทำการใหม่ถัดจากวันหยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา

ประกาศ ณ วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2552

(รองศาสตราจารย์ ดร.กรรชิต มัลลียงค์)

นายกสภามหาวิทยาลัยศรีปทุม